

Faldøye, og dels at gaa over til en begrændset Offentlighed. Med Hensyn til det første Punkt synes der at være stjern Enighed tilfiede her i Thinget. Der synes ikke at være Nogen, der har Noget imod den første Forandring. Derimod indtræder Uoverensstemmelsen med Hensyn til det sidste Punkt. Naar det ærede Mindretal mener, at en begrændset Offentlighed vil være mindre betryggende for Retsbevidstheden, saa forekommer det mig virkelig, at denne Anse ikke er fuldt besvøiet med Hensyn til det nærværende Lovforslag, thi den Offentlighed, som her foreslaas, er i Virkeligheden meget lidet begrændset. Det er ikke blot de udøvende Funktionærer, der skulle være tilstede, men det er jo ogsaa Medlemmerne af den Kommunalbestyrelse, hvor Forbrydelsen er begaaet, tilligemed Medlemmerne af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Exfekutionen skal udføres, eller Saadanne, som disse maatte overdrage deres Billeter til. Derhos er der tilstaaet Afgang for Pressens Repræsentanter i to Amter, saavel Dagblade som Ugeblade, samt Repræsentanter for den kjøbenhavnske Presse, hvorhos der desuden kan indlades saa Mange, som Gaardsrummet kan rumme. Det forekommer mig dog, at heri har man en temmelig betryggende Sikkerhed for, at der ikke vil ske noget Urigtigt; ialtfald tror jeg ikke, at der i Udlandet, f. Ex. i England og Amerika, tilstedes saa stor Offentlighed. Saavidt mig bekjendt, overlades det nemlig i England og Amerika udelukkende til Dommeren og Sheriffen at bestemme, hvem der skal være tilstede foruden de udøvende Funktionærer. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) igaar mente, at det ikke var givet, at Nogen vilde indfinde sig til disse Exfekutioner med begrændset Offentlighed, saa kan der jo reises den samme Tvivl med Hensyn til vor nærværende Lovgivning. Det er jo heller ikke sikkert, at Nogen vil indfinde sig nu, men naar man desuagtet har Erfaring for, at der ved de tidligere Exfekutioner har indfundet sig Tusinder af Tilskuere, er der kun liden Sandsynlighed for, at der ikke ogsaa med en begrændset Offentlighed skulde blive stor Rist om de Billeter, som maatte blive stillede til Raadighed. Naar det ærede Mindretal endvidere mener, at der i stærkt bevægede, politiske Tider ikke vil være tilstrækkelig Garanti for, at Alt vil gaa rigtigt til, naar man indfører begrændset Offentlighed, saa skal jeg dog minde om, at i Frankrig, England og Amerika, hvor det politiske Bølgeslag gaar langt høiere, end det nogeninde er gaaet her hos os, har man ikke næret nogen saadan Frygt. Der kan i politisk bevægede Tider jo

overhovedet kun være Tale om to Tilfælde; enten befinder man sig paa Lovlighedens Grund, og saa er der ikke Anledning til at nære nogen som helst Vengstelse, eller ogsaa har man forladt Lovlighedens Grund eller man befinder sig i Revolution, og i saa Tilfælde kan jo en Fængselsgaards Mure ikke danne nogen uoversigtelig Skranke for Offentligheden. Jeg skal altsaa stemme mod Mindretallets Vædringsforslag og for Flertallets Vædringsforslag, idet jeg ønsker at bidrage til, at Danmark kan tage Del i den Udvikling, som paa dette Omraade er foregaaet i næsten hele den civiliserede Verden.

Mourad: Der er et Par Bemærkninger, som jeg ønsker at gjøre med Hensyn til den Tillægsklov, som er foreslaaet. Præstens Nærværelse er der gjort afhængig af den Dødsdomtes Ønske. Ønsker denne ikke hans Nærværelse, kan han ikke møde. Han stilles altsaa under dennes Kommando, om jeg saa maa sige, idet han skal have dennes Tilladelse til at møde. Dette synes jeg er et skjævt Forhold. Heller ikke kan jeg tiltræde det Forslag, at der paa selve Henrettelsespladsen hverken maa holdes nogen Tale eller finde nogen yderligere Formaning eller Forberedelse til Døden Sted. Hvis Meningen dermed var den, at der ikke maatte holdes nogen høi Tale for hele Forsamlingen, skulde jeg ikke have noget Væsentligt derimod, men saaledes som Ordene lyde her, er jo enhver yderligere Forberedelse til Døden forment. Vil man virkelig standse denne Forberedelse paa dette Trin? Skulde det ikke være tilsladt at fortsætte den indtil det sidste Dieblif? Skulde det være Sjølesørgeren forment at udtale, det være sig nu et trøstende, opmuntrende eller formanende Ord i det sidste Dieblif? Vi have jo fra vor Kristendom Exempel paa en saadan Tale i Dødens sidste Dieblifke. Det var dengang, da Røveren hængte paa Korsjet; da talte han til Frelseren, og Frelseren svarede. Det forekommer mig at være uheldigt at gjøre en saadan Begrænsning og sige, at den Dødsdomte i disse sidste Dieblifke af sit Liv, disse skjæbningsvange Dieblifke, hvor han træder op paa Skafottet, skal være unddraget denne yderligere Forberedelse til Døden. Det er sagt, at tusind Aar er for Herren som een Dag. Undertiden ere enkelte Dieblifke for et Menneffe som et stort langt Tidrum, og saadanne enkelte Dieblifke, som blive saa vigtige, som faae saa uhyre stor Betydning, ere netop de Dieblifke, hvor den sidste Afjorelse nærmer sig, og hvor man skal se Døden under Øine. Man har Exempler paa, at Livet kan bryde frem i Sjælen ligesom med eet Slag; sædvanlig gaar